

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. К., 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., II. СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ал. Александров

Членове: Мария К. Дановска
Кирил М. Димов

при участието на секретаря Славей Д. Топалова
като разглежда докладваното от Пламен Ал. Александров Въззивно гражданско дело № 20225100500059 по описа за 2022 година

С решение № 226 от 14.12.2021 г., постановено по гр. д. № 1127/2021 г., Районен съд – К. е отхвърлил предявения от А.Н.Н. – синдик на ЕТ „С.-С. Г.“ (в несъстоятелност) гр. К., осъдителен иск срещу Г. М. Г. от гр. К. за връщане на получена от Г. М. Г., като пълномощник на ЕТ „С.-С. Г.“, продажна цена на недвижими имоти от 8 400 лева по договор за продажба на недвижими имоти, сключен с нотариален акт № 7 от 23.01.2020 г., том I, рег. № 298, нот. дело № 7 от 2020 г. на нотариус с рег. № 280 на НК.

Недоволен от така постановеното решение е останал синдикът на ЕТ „С.-С. Г.“ (в несъстоятелност) гр. К., който го обжалва като неправилно, поради нарушение на материалния закон, необоснованост и противоречие със задължителната практика на ВКС. Излага подробни съображения, че съгласно чл. 636, ал. 1 от ТЗ след откриване на производството по несъстоятелност предаването на получените от продажбата на имущество на едноличния търговец – длъжник е следвало да бъде направено на синдика, а не на търговеца (длъжник по несъстоятелността), поради което нарушаването на посочената разпоредба прави отчетническата сделка нищожна. Твърди, че за наличието на нищожност поради противоречие с императивните разпоредби

на закона съдът следва да следи служебно. Поддържа, че синдикът е овластено от закона трето лице, по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗЗД, на което единствено може да се изпълни с погасителен ефект за кредитора. Плащането, направено на неплатежоспособния длъжник или на посочено от него лице, е нищожно и ответникът – длъжник следва да плати задължението още веднъж, но на синдика. Сочи се, че е оспорена не само представената от ответната страна разписка, но и самото предаване на сумата. Моли съда да отмени обжалваното решение и да уважи изцяло предявения срещу Г. М. Г. иск, като се осъди последния да заплати на ЕТ „С.-С. Г.“ (в несъстоятелност) гр. К. сумата от 8 400 лева, представляваща получената от него продажна цена по сделка между ЕТ „С.-С. Г.“, като продавач, и Г.Р.М. и съпруга ѝ И.Г.М., като купувачи, осъществена с нотариален акт № 7 от 23.01.2020 г., том I, рег. № 298, нот. дело № 7 от 2020 г. на нотариус с рег. № 280 на НК. Претендира разноски. В съдебно заседание синдикът прави довод, че не са налице основанията на чл. 38 от Закона за адвокатурата за оказване на безплатна правна помощ на ответника Г. М. Г..

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК отговор на жалбата от въззиваемия Г. М. Г. не е постъпил. В съдебно заседание същият, чрез представителя си по пълномощие, оспорва въззивната жалба и излага съображения за нейната неоснователност. Процесуалният представител на въззиваемия претендира присъждане на адвокатско възнаграждение за оказаната безплатно правна помощ на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

Въззивният съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, прие за установено следното:

Атакуваното решение е валидно и допустимо, като не са налице основания за обявяването му за нищожно или обезсилването му като недопустимо.

Пред първата инстанция е предявен иск от синдика на ЕТ „С.-С. Г.“ (в несъстоятелност) гр. К. срещу Г. М. Г. от гр. К., с правно основание чл. 284, ал. 2 от ЗЗД, за връщане на получена от Г. М. Г., като пълномощник на ЕТ „С.-С. Г.“, продажна цена на недвижими имоти от 8 400 лева по договор за продажба на недвижими имоти, сключен с нотариален акт № 7 от 23.01.2020 г., с който ЕТ „С.-С. Г.“, действащ чрез ответника като негов пълномощник, е продал на трето лице поземлени имоти с идентификатори 40909.21.103,

40909.21.106 и 40909.21.107, всички по КKKP на гр.К.. Твърденията на ищеца са, че ответникът не е отчел на продавача продажната цена, тъй като при извършена от синдика проверка в счетоводството на несъстоятелния търговец не е установено да има издаден касов бон или друг документ за предаване от ответника на продажната цена.

В представен по делото отговор ответникът Г. М. Г. не оспорва сключването на договора и получаването от него, като пълномощник, на сумата от 8 400 лева, но твърди, че на 10.04.2020 г. е предал в брой на С. Г. Г., като представляващ ЕТ „С.-С. Г.“, получената от третото лице Г.М. продажна цена в размер на 8 400 лева, за което била подписана разписка.

Не е спорно по делото, че с решение № 49 от 02.03.2020 г., постановено по т. д. № 1/2020 г., Окръжен съд – К. е обявил неплатежоспособността на ЕТ "С.-С. Г." гр. К., представляван от С. Г. Г., с начална дата– 26.01.2018 г. и е открил производство по несъстоятелност по отношение на търговеца, както и че А.Н.Н. е назначена за синдик на неплатежоспособния търговец на 04.06.2021 г., като е встъпила в длъжност на 07.06.2021 г. С решение № 20196 от 03.12.2020 г. по т. д. № 1/2020 г. на Окръжен съд – К., на основание чл. 710 във връзка с чл. 711 от ТЗ, съдът е обявил в несъстоятелност ЕТ "С.-С. Г." гр. К., постановил е обща възбрана и запор върху имуществото на търговеца, лишил е длъжника от правото да управлява и да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността и е постановил започване на осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността и разпределение на осребреното имущество.

Не е спорно също така, че на 23.01.2020 г. ответникът Г. М. Г., в качеството си на пълномощник, е сключил от името и за сметка на ЕТ "С.-С. Г." нотариален акт за покупко – продажба на недвижими имоти № 7, с който е продал на трето лице – Г.М., поземлени имоти с идентификатори 40909.21.103, 40909.21.106 и 40909.21.107, всички по КKKP на гр.К., срещу сумата от 8 400 лева, която продажна цена ответникът Г. М. Г. е получил в брой от купувача.

При така установената безспорна фактическа обстановка, спорно по делото е единствено обстоятелството предал ли е ответникът продажната цена на продавача ЕТ "С.-С. Г.". В тази връзка, ответникът представя по делото разписка от 10.04.2020 г., съгласно която на посочената дата С. Г. Г., в

качеството му на едноличен търговец с фирма ЕТ "С.-С. Г." гр. К., е получил изцяло и в брой от ответника Г. М. Г. сумата в размер на 8 400 лева, представляваща продажната цена на трите недвижими имота по нотариален акт № 7/23.01.2020 г., заплатена от купувача Г.М.. По отношение на така представената разписка, с представено по делото становище (вх. № 4826/25.10.2021 г.) синдикът на ЕТ „С.-С. Г.“ (в несъстоятелност) изрично е оспорил изпълнението, като е релевирал довод, че плащането е недействително, тъй като не е извършено по реда на чл. 636, ал. 1 от ТЗ.

Съгласно чл. 636, ал. 1 от ТЗ, считано от вписване на решението за откриване производство по несъстоятелност, изпълнението на парично задължение към длъжника се приема от синдика. Под "приемане" по смисъла на чл. 636 от ТЗ се разбира адресиране на изпълнението, в смисъл на предявяването му на синдика, с оглед насрещно осъществяване от същия на правното, а не фактическо действие по приемането, макар фактическото действие по предаването да би могло също да се осъществи на синдика. Извършеното, след откриване производството по несъстоятелност на търговеца, изпълнение от негов длъжник, непредявено на синдика и недоказано прието от същия, в смисъл на материализирано съгласие с и потвърждаване на престириания резултат, предполага недействителност на действието по отношение кредиторите на несъстоятелността - изпълнение без погасително действие. По аргумент от чл. 75, ал. 1 от ЗЗД и чл. 636, ал. 2 от ТЗ, изпълнение на парично задължение не чрез синдика би могло да бъде зачетено с погасителни последици и спрямо кредиторите на несъстоятелността, ако би било доказано, че сумата ефективно е постъпила в масата на несъстоятелността.

Гореизложеното изрично е прието в съдебната практика – решение № 145 от 18.02.2016 г. на ВКС по т. д. № 3149/2014 г., I т. о., ТК., с което е даден отговор на въпроса: „Налице ли е изпълнение на парично задължение по отношение на търговец в открито производство по несъстоятелност, ако плащането не е извършено чрез синдика, съгласно чл. 636, ал. 1 от ТЗ?“. Така, с посоченото решение се приема, че изпълнение на парично задължение спрямо търговец в несъстоятелност, след вписване на решението за откриване производство по несъстоятелност, има погасително действие, само ако бъде предявено на и прието, като правно действие, от синдика (независимо дали като изпълнение по специалната му сметка или по друг начин - арг. от чл. 663,

ал. 2 от ТЗ). Приема се също, че следва да бъде зачетено погасителното му действие и ако се докаже ефективното постъпване на сумата в масата на несъстоятелността.

Във връзка с гореизложеното, видно е, че твърдяното от ответника предаване на сумата от 8 400 лева е извършено на 10.04.2020 , т. е. след откриване на производството по несъстоятелност на ЕТ „С.-С. Г.“ – 02.03.2020 г., и след вписване на решението в ТРРЮЛНЦ, като същото не е извършено на синдика. От друга страна, не се установява и ефективното постъпване на тази сума в масата на несъстоятелността. При това положение, предаването от ответника на получената продажна цена след откриване на производството по несъстоятелност и след вписване на решението на търговеца (длъжник по несъстоятелността), а не на синдика, е недействително по отношение кредиторите на несъстоятелността и представлява изпълнение без погасително действие. Това следва изрично от нормата на чл. 636, ал. 2 от ТЗ, която не допуска изпълнение да се направи на длъжника след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност и след неговото вписване. В този смисъл - решение № 160 от 2.11.2021 г. на ПАС по в. т. д. № 557/2021 г.

Поради изложеното, доколкото предаването на сумата от 8 400 лева не е извършено на синдика и като такова няма погасително действие, сумата е дължима от ответника, поради което и предявения иск за попълване на масата на несъстоятелността е основателен. Като е приел противното, районният съд е постановил неправилно решение, което като такова следва да бъде отменено, като се осъди ответника да заплати процесната сума на ЕТ „С.-С. Г.“ (в несъстоятелност).

При този изход на делото следва да се осъди Г. М. Г. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд – К., държавна такса за предявения иск в размер общо на 504 лева, от които 336 лева – дължима държавна такса за първата инстанция и 168 лева – дължима държавна такса за въззивната инстанция.

Искането на ищеца за присъждане на разноси следва да се остави без уважение, предвид липсата на доказателства по делото такива да са направени.

Водим от изложеното и на основание чл. 271, ал. 1 от ГПК и чл. 280, ал.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 226 от 14.12.2021 г., постановено по гр. д. № 1127/2021 г. по описа на Районен съд – К., вместо което постановява:

ОСЪЖДА Г. М. Г. с постоянен адрес: гр. К., ул. „С.“ бл.*, вх.*, ет*, ап.*, с ЕГН *****, да заплати на ЕТ „С.-С. Г.“ (в несъстоятелност), с ЕИК*, със седалище и адрес на управление: гр. К., ул. „С.“ бл.*, вх.*, ет*, ап.*, представляван от синдика А.Н.Н., сумата от 8 400 лева, представляваща получената от него продажна цена по сделка между ЕТ „С.-С. Г.“, с ЕИК*, като продавач, и Г.Р.М., с ЕГН *****, като купувач, осъществена с нотариален акт за покупко – продажба № 7 от 23.01.2020 г., том I, рег. № 298, дело № 7/2020 г. по описа на нотариус с рег. № 280 на НК, вписан в Служба по вписвания – гр. К., с дв. вх. рег. № 251 от 23.01.2020 г., акт № 168, том 1, дело № 159/2020 г.

ОСЪЖДА Г. М. Г. с постоянен адрес: гр. К., ул. „С.“ бл.*, вх.*, ет*, ап.*, с ЕГН *****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд – К., държавна такса за предявения иск в размер общо на 504 лева, от които 336 лева – дължима държавна такса за първата инстанция и 168 лева – дължима държавна такса за въззивната инстанция.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за присъждане на разноски по делото.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____